

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΩΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΤΑΞΗ: Στ' Δημοτικού

ΜΑΘΗΜΑ: Γλώσσα

Αργυρούπολη __/__/__

Ονοματεπώνυμο:

Έκθεση – Έκφραση – Ενότητα 10

Αφήγηση ατυχήματος ή αναπάντεχου γεγονότος

Ποια στοιχεία αναφέρουμε:

Όταν αφηγούμαστε κάτι που μας συνέβη, αναφέρουμε τα ακόλουθα στοιχεία:

- Πού συνέβη.
- Πότε συνέβη.
- Ποια πρόσωπα συμμετείχαν.
- Ποια ήταν η αιτία.
- Τι ακριβώς έγινε (παρουσίαση αυτού που συνέβη με τη σειρά: πώς άρχισε - πώς εξελίχθηκε - πώς τελείωσε).
- Ποια είναι η σημασία του (αν είναι σημαντικό και γιατί).
- Ποια είναι τα αποτελέσματα - συνέπειες από αυτό που συνέβη.
- Ποιες σκέψεις και συναισθήματα μας προκάλεσε.

Βασικά γλωσσικά στοιχεία:

Όταν αφηγούμαστε κάτι που μας συνέβη, συνήθως χρησιμοποιούμε:

- **Παρελθοντικούς χρόνους** αλλά και **ιστορικό ενεστώτα**, για να δώσουμε ζωντάνια και αμεσότητα στην αφήγησή μας.
- **Χρονικές προτάσεις** - χρονικά επιρρήματα ή φράσεις που δηλώνουν χρόνο.
- **Αιτιολογικές προτάσεις** (κυρίως όταν θέλουμε να δείξουμε τη σχέση αιτίας-αποτελέσματος ανάμεσα σε κάποιες πράξεις ή να αιτιολογήσουμε τη σημασία αυτού που συνέβη).

Αντιλαμβανόμαστε ότι η συγκεκριμένη αφήγηση μοιάζει πολύ με την περιγραφή ενός γεγονότος καθώς αναφέρουμε σχεδόν τα ίδια στοιχεία. Όπως έχουμε αναφέρει κι άλλη φορά, σε κάποιες περιπτώσεις τα όρια ανάμεσα στην περιγραφή και την αφήγηση δεν είναι αρκετά ξεκάθαρα.

Παράδειγμα έκθεσης:

Αφού διαβάσω το παρακάτω υπόδειγμα έκθεσης, σημειώνω στο πλάι σε ποια ερωτήματα απαντάει κάθε παράγραφος και ποια βασικά στοιχεία αφήγησης διακρίνονται.

Κείμενο	Στοιχεία Αφήγησης
Το περασμένο καλοκαίρι θα μου μείνει αξέχαστο καθώς μου συνέβη ένα ατύχημα. Βέβαια τώρα όποτε το θυμόμαστε με την αδελφή μου, γελάμε. Ωστόσο, τη στιγμή που έγινε δεν ήταν καθόλου αστείο.	ΠΟΤΕ; ΠΟΙΟΙ; ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ
Βρισκόμαστε στο σπίτι με την αδελφή μου, ενώ η μητέρα με τον πατέρα ήταν απασχολημένοι στο μπαλκόνι με κάποιους επισκέπτες. Πριν από δύο μέρες, παίζαμε με την αδελφή μου το αγαπημένο μας επιτραπέζιο παιχνίδι. Ξαφνικά αρχίσαμε να τσακωνόμαστε άσχημα και η μητέρα για τιμωρία το πήρε και το έκρυψε, δηλώνοντας	ΠΟΥ; ΠΟΙΟΙ; ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΦΗΓΗΣΗΣ ΑΡΧΗ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

πως θα μας το έδινε πίσω έπειτα από δύο εβδομάδες. Εμείς όμως είχαμε ανακαλύψει την κρυψώνα. Έτσι λοιπόν σκεφτήκαμε ότι θα μπορούσαμε να το πάρουμε, να παίξουμε και να το επιστρέφουμε στη θέση του, χωρίς να μας αντιληφθεί κανείς. Το παιχνίδι βρισκόταν πάνω σε μια ντουλάπα, κάτω από μερικά κουτιά αποθήκευσης. Το πρόβλημα ήταν πώς θα φτάναμε εκεί πάνω. Η σκάλα ήταν έξω στο μπαλκόνι και ήταν αδύνατον να την πάρουμε χωρίς να μας καταλάβουν. Βάλαμε λοιπόν μια καρέκλα και πάνω της τοποθετήσαμε ένα σκαμνί. Αποφασίσαμε πως είναι καλύτερο να ανέβω εγώ μια και είμαι μεγαλύτερη σε ηλικία κι επομένως ψηλότερη. Η αδελφή μου θα κρατούσε το σκαμνί σταθερό. Όλα στην αρχή πήγαιναν όπως τα είχαμε σχεδιάσει. Ανέβηκα αθόρυβα πάνω στο σκαμνί, τεντώθηκα και κατάφερα να φθάσω το κουτί με το παιχνίδι. Ξάφνου συνέβη κάτι εντελώς απρόσμενο. Μια σφήκα, που είχε μπει από τα ανοιχτά παράθυρα, κάθισε στο χέρι της αδελφής μου. Τότε εκείνη έντρομη τινάχτηκε απότομα, «τινάζοντας» μαζί και το σκαμνί, που έφυγε από τη θέση του. Το αποτέλεσμα ήταν να γκρεμιστώ και να βρεθώ φαρδιά πλατιά στο πάτωμα με το κουτί του παιχνιδιού από πάνω μου. Ευτυχώς, έπεσα με τέτοιο τρόπο, που δε χτύπησα σοβαρά. Είχα λοιπόν μόνο μώλωπες κι ένα καρούμπαλο στο κεφάλι. Φυσικά, με τη φασαρία που έγινε, τις φωνές και τα κλάματά μου, έτρεξαν αμέσως οι γονείς μου ανήσυχοι για να δουν τι συνέβη. Πρώτα με περιποιήθηκαν και διαπίστωσαν ευτυχώς πως δεν είχα κάποιον σοβαρό τραυματισμό. Έπειτα άλλαξαν ύφος και μας μάλωσαν για την επιπολαιότητα και την απερισκεψία μας. Μας τόνισαν ότι και χωρίς την απρόσμενη εμφάνιση της σφήκας, ήταν πολύ πιθανό να τραυματιστώ σοβαρά. Τέλος κάναμε μια μεγάλη συζήτηση για τους κανόνες και την παράβασή τους. Τα λόγια τους μ' έκαναν να συνειδητοποιήσω πόσο επικίνδυνο ήταν αυτό που κάναμε και ότι από τύχη και μόνο γλίτωσα τα χειρότερα. Από την άλλη πλευρά, η απογοήτευση που ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπο της μητέρας μου με πονούσε πιο πολύ και από τα χτυπήματά μου. Βουρκωμένη χώθηκα στην αγκαλιά της ζητώντας συγγνώμη. Το χαμόγελο και το τρυφερό της χάδι μ' έκαναν μεμιάς να ξεχάσω τον πόνο μου. Είναι αλήθεια πως από εκείνη την ημέρα άρχισα να υπολογίζω περισσότερο τον κίνδυνο που μπορούσαν να έχουν κάποιες ενέργειές μου. Το γεγονός αυτό με δίδαξε ότι θα πρέπει να εκφράζω τους προβληματισμούς μου αν διαφωνώ με κάτι και όχι να παραβαίνω εντολές. Ίσως τελικά θα μπορούσα απλά να ζητήσω πίσω το επιτραπέζιο παιχνίδι από τη μητέρα μου και να μην σκαρώσω όλο αυτό το σχέδιο.	Δέσιμο Κορύφωση Αναπάντεχο γεγονός Λύση Σκέψεις Συναισθήματα Σκέψη Αναστοχασμός (σκέφτομαι τις πράξεις μου) Ηθικό δίδαγμα
--	--